

De Dageraad

*Een heraut van Christus'
aanwezigheid*

Tijdschrift van de Dageraad

Juli 2025

Inhoudsopgave

FEATURE ARTIKEL	2
HERSTEL - HET GETUIGENIS VAN DE BIJBEL	2
BIJBELSTUDIES	24
DE JONGE JEZUS IN DE TEMPEL	24
HEER VAN DE SABBAT	28
HET REINIGEN VAN DE TEMPEL	32
JEZUS VOORSPELT DE VERWOESTING VAN DE TEMPEL	36
CHRISTELIJK LEVEN EN DOCTRINE	40
KINDEREN VAN DE BELOFTE	40

Volg mee in je Bijbel

Herstel - Het getuigenis van de Bijbel

"Dan zullen er tijden van herstel komen van de aanwezigheid van de Heer, en hij zal jullie opnieuw Jezus sturen, jullie aangewezen Messias. Want hij moet in de hemel blijven tot de tijd voor het definitieve herstel van alle dingen, zoals God lang geleden door zijn heilige profeten heeft beloofd."
Handelingen 3:20,21

De term restitutie betekent herstel en het gebruik van dit woord door de apostel Petrus in onze openingstekst maakt deel uit van zijn profetie over de gebeurtenissen die zouden volgen op de tweede komst van Christus, wat aangeeft dat er een periode van herstel zal zijn. Dit programma roept niet op tot de schepping van een nieuw paradijs, maar tot het herstel van het paradijs dat verloren was gegaan. Jezus vertelt ons in Lucas 19:10 dat de Zoon des mensen kwam om "te zoeken en te redden wat verloren was". De verwezenlijking van dit goddelijke doel is in Jezus gecentreerd. Bij zijn eerste komst "gaf

hij zichzelf als losprijs", of overeenkomstige prijs, zodat het doodvonnis dat in Eden aan de mensheid was opgelegd, kon worden opgeheven. (1 Timoteüs 2:5,6). Hij komt de tweede keer met het doel om hen die stierven als gevolg van Adams overtreding weer tot leven te wekken.

Als we ons de volmaaktheid en het geluk van onze eerste ouders kunnen voorstellen voordat zij de goddelijke wet overtraden, dan kunnen we op zijn minst gedeeltelijk de buitengewone veranderingen begrijpen die in de wereld zullen plaatsvinden wanneer het verloren paradijs met al zijn zegeningen door de teruggekeerde Christus wordt hersteld. De hof van Eden was slechts een voorbeeld van hoe de hele aarde eruit zal zien wanneer Gods programma van herstel, uitgevoerd door Christus, voltooid is.

Gods gunst keert terug

In het vers voorafgaand aan onze openingstekst zegt de apostel dat "tijden van verkwikking" zullen komen van de "aanwezigheid van de Heer". Deze uitdrukking, "aanwezigheid van de Heer", is vertaald uit Griekse woorden die "uit het aangezicht van de Heer" betekenen. Deze uitdrukking suggereert de gedachte dat Gods gunst aan het menselijk ras wordt geopenbaard. De volledige gedachte die door de apostel wordt geschetst is daarom dat de tweede

komst van Christus een periode zal inluiden waarin Hij zijn liefde en vriendelijkheid zal laten schijnen over het menselijke ras en hen zal zegenen door hen te herstellen tot de volmaaktheid van het menselijke leven.

De apostel verklaart dat al Gods heilige profeten de komende "tijden van herstel" hebben voorspeld. David was één van deze profeten die veel over dit onderwerp te zeggen had. In zijn dertigste Psalm, vers 5, noemt hij het in verband met de gedachte aan Gods wederkerende gunst. Hij zegt: "Want zijn toorn duurt maar even; in zijn gunst is leven; wenen kan een nacht duren, maar de vreugde komt in de morgen." Gods woede tegen zijn menselijke schepping begon toen onze eerste ouders ongehoorzaam waren aan zijn wet. Als gevolg daarvan werden ze ter dood veroordeeld en verdreven uit hun perfecte huis in Eden. Omdat hun kinderen onvolmaakt waren toen ze geboren werden, ging de doodstraf over op hen en op het hele menselijke ras. De hele wereld is door een nacht van verdriet en dood gegaan. Romeinen 5:12; 3:23

Hoewel dit vonnis van de dood zesduizend jaar heeft voortgeduurd, is het vanuit het oogpunt van een eeuwigheid van Gods gunsten en zegeningen "maar voor een ogenblik" geweest en voor elk individu niet

langer dan de paar korte jaren van de wieg tot het graf.

Deze nacht van Gods ongenade zal niet eeuwig duren. God zal zijn aangezicht weer naar het menselijk ras keren. Zijn gunst werd allereerst getoond door het zenden van zijn Zoon om de Verlosser van de mens te zijn, en wordt verder gedemonstreerd door Hem de tweede keer te zenden om het ras dat Hij heeft verlost te herstellen. David zei: "In zijn gunst is het leven", wat betekent dat wanneer God weer naar het menselijk ras glimlacht, er een einde komt aan ziekte en dood. Het betekent dat de lange nacht van zonde, verdriet en dood zal eindigen in een morgen van vreugde.

Het werk van de verlossing

De komende periode van herstel wordt mogelijk gemaakt door het verlossingswerk van Christus, dat bij zijn Eerste Advent werd volbracht. De profeet Hosea verwijst hiernaar wanneer hij, sprekend als een spreekbuis van de Heer, zegt: "Ik zal dit volk loskopen uit de macht van het graf; Ik zal hen verlossen van de dood. Waar zijn uw plagen, o dood? Waar, o graf, is uw ondergang ? Hosea 13:14

Merk op hoe Gods profeet in de zojuist geciteerde tekst het losgeld in verband brengt met de vernietiging

van de dood. Het Nieuwe Testament legt de filosofie hiervan uit door te laten zien dat Jezus, de Zoon van God, door de Hemelse Vader naar de wereld werd gestuurd om dit losgeld te zijn. Hij kwam om te sterven, "de rechtvaardige voor de onrechtvaardige" (1 Petrus 3:18). Paulus legt uit dat dit alles volgens de wil van God was in verband met zijn doel om de mensheid van de dood te redden. De apostel zegt: "Want er is één God en één middelaar tussen God en mensen, de mens Christus Jezus, Die Zichzelf gegeven heeft tot losprijs voor allen, om te zijner tijd getuigd te worden." 1 Timoteüs 2:5,6

De voordelen van het verlossingswerk van Christus zijn alleen beschikbaar voor het individu onder de voorwaarden van kennis en geloof, dus verzekert de apostel ons dat deze kennis "te zijner tijd" aan iedereen "getuigd" zal worden. De juiste tijd voor de wereld om de kennis van Christus' verlossing aan hen te laten getuigen zal de periode van het Messiaanse koninkrijk zijn, die volgt op de Tweede Advent van de Meester.

Al Gods profeten

Petrus vertelt ons dat de feiten over de "tijden van de teruggave" werden getuigd door de mond van al Gods heilige profeten sinds het begin van de wereld.

Een onderzoek van de Schriften van het Oude Testament onthult dat dit waar is. Jesaja was één van deze heilige profeten. In het 35e hoofdstuk van zijn profetie vertelt hij ons dat blinde ogen geopend zullen worden, dove oren ontstopt zullen worden, de stomme tong zal zingen en de lamme zal springen als een hert.

Jesaja vertelt ons ook dat er een "snelweg" zal worden geopend voor de mensen, een weg die zal leiden naar heiligheid, of volmaaktheid. Hij vertelt ons dat alles heel duidelijk zal zijn op deze weg, zo duidelijk dat de gewone reiziger, hoewel ongeleerd, zich niet zal vergissen. Dit komt overeen met andere profetische uitspraken over die tijd, die ons vertellen dat de kennis van de Heer dan de aarde zal vullen zoals de wateren de zee bedekken. Jesaja 35:5-10; 11:9; Habakkuk 2:14.

De profeet verzekert ons dat er geen leeuw op deze weg zal zijn. (Jesaja 35:9). Petrus vertelt ons over de huidige tijd dat "de duivel als een brullende leeuw rondloopt, zoekende wie hij kan verslinden." (1 Petrus 5:8). Volgens de apostel Johannes zal Satan aan het begin van de periode van herstel worden gebonden. (Openbaring 20:1,2). De profeet had dus helemaal gelijk toen hij zei dat geen leeuw de snelweg op zal gaan die terugvoert naar het leven en het paradijs.

Jesaja vervolgt zijn beschrijving van de snelweg van heiligheid door te zeggen dat er geen "roofdier op zal komen". De Bijbel vertelt ons over veel verschillende beesten die de mensen door de eeuwen heen hebben geteisterd en gekweld. Naar sommige van deze beesten wordt verwezen door Daniël en de Openbaring. Ze staan symbool voor beestachtige regeringen van de een of andere soort die de mensen hebben uitgebuit en onderdrukt. Maar voordat het Messiaanse koninkrijk wordt gevestigd, moeten al deze "beesten" worden vernietigd; dus het zal waar zijn dat "geen roofdier daarop zal opstijgen." Jesaja 35:9

Tot slot vertelt de profeet ons dat over deze snelweg "de vrijgekochten van de HEER zullen terugkeren en naar Sion komen met gezang en eeuwige vreugde op hun hoofd; zij zullen vreugde en blijdschap verkrijgen en verdriet en zuchten zullen verdwijnen." (vers 10). (vers 10). Dat was inderdaad Gods doel met de vrijlating van het menselijk ras; namelijk dat zij uit de dood zouden terugkeren en opnieuw de vreugde van het leven zouden binnengaan. Het is een vreugde die die van hun vroegere ervaring ver zal overtreffen, omdat ze God zullen leren kennen. Als ze gehoorzaam zijn aan de rechtvaardige wetten van het koninkrijk, zullen ze

blijven leven, in Zijn gunst blijven en Zijn zegeningen ontvangen die "rijk maken". Spreuken 10:22

Er zijn bijbelstudenten die bereid zijn om toe te geven dat de tweede komst van Christus kan leiden tot een gedeeltelijk herstel van de toen levende generatie. Maar door dit te doen beperken zij de reikwijdte van restitutie ernstig, niet beseffend dat als alle geslachten van de aarde gezegend moeten worden, en als er "tijden van restitutie van alle dingen" moeten zijn, dit betekent dat degenen die gestorven zijn, evenals de levenden, een kans moeten krijgen om gezegend te worden. (Genesis 12:3; 28:14). Vanuit het oogpunt van profetie wordt dus gezien dat herstel ook opstanding inhoudt.

Job, een andere heilige profeet van God, drukte de hoop op een opstanding uit door te zeggen: "Als een mens sterft, zal hij dan weer leven? Al de dagen van mijn vastgestelde tijd zal ik wachten, totdat mijn verandering komt. Gij zult roepen, en Ik zal u antwoorden; gij zult lust hebben aan het werk uwer handen." (Job 14:14,15). Zo gaf Job uiting aan zijn geloof dat hij de stem van de Heer zou horen die hem uit het graf zou roepen. Jezus is het hiermee eens en maakt het uitgebreider door te zeggen: "De ure komt, in welke allen, die in de graven zijn, zijn stem (des Mensen Zoon) zullen horen, en tevoorschijn komen." Johannes 5:28,29

Sodomieten worden hersteld

Ezechiël was ook een van Gods heilige profeten, en hij legt de nadruk op het feit dat zelfs zulke slechte mensen als de Sodomieten tijdens de tijden van herstel uit het graf zullen worden teruggebracht. Ezechiël berispt de Israëlieten om hun ontrouw, maar herinnert hen tegelijkertijd aan hun hoop op een opstanding en zegt: "Wanneer uw zusters, Sodom en haar dochters, zullen terugkeren naar hun vroegere bezittingen, dan zullen u en uw dochters terugkeren naar uw vroegere bezittingen." Ezechiël 16:55

Dit betekent natuurlijk geen universele redding voor de goddelozen, ongeacht hun gehoorzaamheid aan de goddelijke wet, maar het betekent wel een kans op redding voor iedereen. Jezus zei met betrekking tot de Sodomieten dat het voor hen op de Dag des Oordeels verdraaglijker zou zijn dan voor de mensen in bepaalde Joodse steden. (Matteüs 10:15; 11:24). De kans op eeuwig leven op voorwaarde van gehoorzaamheid zal tijdens de tijden van herstel aan allen worden aangeboden. Hoe zal het gunstiger zijn voor de Sodomieten dan voor vele anderen, zoals degenen die in bepaalde Joodse steden woonden?

Omdat de Joodse natie zeer gezegend was door de Heer, was hun zonde tegen grotere kennis dan die van de Sodomieten. Daarom zal het een grotere mate van nederigheid van hun kant vereisen om weer in harmonie te komen met de wet van de Heer. Jezus zei dat als de machtige werken die in Kafarnaüm waren gedaan, in Sodom waren gedaan, de Sodomieten zich zouden hebben bekeerd. (Matteüs 11:21-23). Vele grote werken zullen in Sodom gedaan worden. Zij zullen worden gewekt uit de slaap van de dood en een kans krijgen, onder de meest gunstige omstandigheden, om zich te bekeren en te leven, en ongetwijfeld zullen de meesten van hen berouw tonen en graag de "snelweg" opgaan naar het eeuwige leven.

Kinderen die worden opgewekt

Jeremia, een andere heilige profeet van de Heer, sprak ook over herstel. In het 31e hoofdstuk van zijn profetie vinden we een belofte over de opstanding van kinderen. Deze specifieke belofte heeft specifiek te maken met de kinderen die ten tijde van Jezus' geboorte door Herodes werden afgeslacht. Het laat echter zien dat het Gods doel is om iedereen die als kind in de dood is neergedaald weer tot leven te wekken. Hoe groots zal het voor moeders zijn om hun kinderen terug te krijgen en het voorrecht te hebben om ze op te voeden alsof ze niet gestorven

waren. Jeremia zegt: "Dit zegt de HEER: Een stem klinkt in Rama, rouw en groot geweën, Rachel huilt om haar kinderen en weigert getroost te worden, omdat ze er niet meer zijn. Dit zegt de HEER: Onthoud uw stem van wenen en uw ogen van tranen, want uw werk zal beloond worden," verklaart de HEER. Zij zullen terugkeren uit het land van de vijand. Er is dus hoop voor uw nakomelingen, spreekt de HEER. Uw kinderen zullen terugkeren naar hun eigen land." Jeremia 31:15-17

De profeet Daniël voorspelde ook de komende tijden van herstel, waarbij hij aangaf dat het volgt op de grote tijd van moeilijkheden waarmee het huidige tijdperk nu eindigt. Bij het uitspreken van het doodvonnis over onze eerste ouders zei God: "Stof zijt gij en tot stof zult gij wederkeren." (Genesis 3:19). Daniël zegt dat zij "die slapen in het stof der aarde, zullen ontwaken." (Daniël 12:2). Dit betekent in werkelijkheid de vernietiging van het Adamische doodvonnis en het herstel van hen die in de slaap van de dood zijn, tot het leven. Wat een prachtige manier om het gezegende werk van herstel te illustreren!

Een andere heilige profeet van God was Amos, en hij spreekt namens God en zegt: "Te dien dage zal Ik de tabernakel van David, die gevallen is, oprichten

en de bressen daarvan dichten; en Ik zal zijn puinhopen oprichten en Ik zal die bouwen als in de dagen van weleer." (Amos 9:11). (Amos 9:11). De tabernakel van David was een tijdelijk bouwwerk dat gebouwd was om de Ark van het Verbond te huisvesten op het moment dat deze uit de handen van hun vijanden aan Israël werd teruggegeven. De Ark van het Verbond was een prachtig symbool van de aanwezigheid en de gunst van God. (Exodus 30:6; Numeri 17:4). De ark werd een tijdlang van de Israëlieten weggenomen, en toen deze weer aan hen werd teruggegeven, betekende dit dat Gods gunst weer aan de natie werd geschonken en dit luidde een tijd van grote vreugde in. 1 Samuël hoofdstuk 4-7; 2 Samuël 6:1-18; 7:1

Het herstel van de tabernakel van David is daarom een symbool dat aangeeft dat Gods gunst aan Israël zal worden hersteld, nadat deze lange tijd aan hen was onttrokken. Dit is precies wat er namens Israël en de hele wereld zal gebeuren tijdens de "tijden van herstel". Deze profetie wordt aangehaald in het 15e hoofdstuk van Handelingen, waarbij wordt aangetoond dat de vervulling volgt op de wederkomst van Christus en dat dan zowel de heidenen als de Joden gezegend zullen worden.

We citeren: "Jacobus antwoordde en zei: Mannen en broeders, luister naar mij: Simeon [Petrus] heeft

JULI 2025

verklaard hoe God in het begin de heidenen bezocht, om uit hen een volk voor zijn naam te nemen. En hiermede stemmen overeen de woorden der profeten, gelijk geschreven staat: Hierna zal Ik wederkomen, en Ik zal den tabernakel Davids, dien gevallen is, weder opbouwen; en Ik zal de puinhoopen daarvan weder opbouwen, en Ik zal dien oprichten: Opdat het overblijfsel der mensen den Heere zou zoeken, en alle heidenen, over wie Mijn Naam aangeroepen is, zegt de Heere, Die al deze dingen doet." Handelingen 15:13-17

Hier wordt ons getoond dat Gods doel sinds de dood en opstanding van Jezus niet is geweest om de wereld te bekeren, maar slechts om uit de mensheid een klein gezelschap te selecteren - "een volk voor zijn naam" - om met de Meester geassocieerd te worden in het toekomstige koninkrijkswerk. Hier wordt opnieuw het glorieuze doel van Gods liefdesdoel uiteengezet, want ons wordt verteld dat nadat dit volk voor zijn naam uit de heidenen is weggenomen, Gods gunst zal terugkeren naar de Joden. Dan zullen ook "alle heidenen" de gelegenheid hebben om "de Heer te zoeken".

Verlossers op de berg Sion

Obadja was ook een van de heilige profeten van de Heer, en in het allerlaatste vers van zijn profetie zegt hij: "Verlossers zullen op de berg Sion opkomen om de berg Ezau te oordelen; en het koninkrijk zal VAN de HEER zijn." Gewoonlijk denken we maar aan één Redder, en inderdaad, Jezus is de Redder van de wereld. Zonder het vergoten bloed van Jezus zou er voor niemand redding kunnen zijn. Niettemin worden zijn volgelingen uitgenodigd om met hem te delen in het werk om redding te brengen aan de wereld. Ze lijden en sterven met hem, zodat ze met hem kunnen leven en heersen in zijn koninkrijk, en zijn heerschappij is bedoeld om de wereld van de dood te redden. Romeinen 8:16,17; 2 Timoteüs 2:11,12; Openbaring 20:6

In Openbaring 14:1 wordt de identiteit van deze verlossers op de berg Sion onthuld. Johannes zegt: "Ik zag het Lam staan op de berg Sion, en bij Hem waren 144.000 mensen die zijn naam en de naam van zijn Vader op hun voorhoofd geschreven hadden." Nu kunnen we zien wat Jakobus bedoelde met een volk verzameld uit de heidenen - een volk voor Gods naam. Om te beginnen was deze glorieuze mogelijkheid beperkt tot de Joden. Hoewel ze het als natie verwierpen, waren er individuele Joden die de kans begrepen en omarmden, maar niet het vereiste

JULI 2025

aantal. Daarom wendde de Heer zich tot de niet-Joden om het volledige aantal "verlossers" te vormen dat met Jezus op de symbolische berg Sion moest zijn. Ze moeten allemaal de naam van de Vader dragen, omdat ze allemaal worden opgenomen in de goddelijke familie en zo het heersende huis van God worden in het nieuwe koninkrijk.

Jezus' volgelingen die tijdens de koninkrijksperiode als verlossers met hem op de berg Sion worden afgebeeld, zijn dat niet omdat ze zichzelf als losgeld hebben gegeven. Dat is ook niet nodig. Maar vanwege hun trouw in het volgen van Jezus in de offerdood krijgen ze een aandeel met hem in het uitdelen van de zegeningen die beloofd zijn als resultaat van zijn losprijswerk. Wanneer, zoals de profeet laat zien, de verlossers op de berg Sion staan, zal het de tijd zijn dat het "koninkrijk van de HEER zal zijn". Dat zal de tijd van herstel zijn.

De berg van het huis van de Heer

Micha, nog een van de heilige profeten, schreef in hoofdstuk 4, verzen 1-4, als volgt: "In de laatste dagen zal de berg van het huis van de HEER de hoogste van allemaal zijn - de belangrijkste plaats op aarde. Hij zal verheven zijn boven de andere heuvels, en mensen uit de hele wereld zullen daarheen stromen om te

aanbidden. Mensen uit vele volken zullen komen en zeggen: "Kom, laten we opgaan naar de berg van de HEER, naar het huis van Jakobs God. Daar zal Hij ons zijn wegen leren, en wij zullen zijn paden bewandelen. Want het onderwijs van de HEER zal uitgaan van Sion, zijn woord zal uitgaan van Jeruzalem. De HEER zal tussen volken bemiddelen en geschillen tussen sterke naties ver weg beslechten. Zij zullen hun zwaarden tot ploegscharen slaan en hun speren tot snoeihaken. Volkeren zullen niet meer tegen volkeren vechten en niet meer trainen voor oorlog. Iedereen zal in vrede en voorspoed leven, genietend van zijn eigen wijnstokken en vijgenbomen, want er zal niets te vrezen zijn. De HEER van de hemelse legers heeft deze belofte gedaan!"

Door naar Daniël 2:35-44 te verwijzen, zal worden gezien dat de "berg van de HEER" naar Gods koninkrijk verwijst. Merk op hoe praktisch de herstelzegeningen zijn die tijdens die koninkrijksperiode aan de wereld zullen worden uitgedeeld. Het beeld in het boek Micha begint met de "laatste dagen", de periode vlak voor de vestiging van het koninkrijk, waarin de oude satanische orde van dingen opzij zal worden gezet door een grote tijd van problemen. De mensen zullen in hun nood tot de Heer om hulp en onderricht vragen over wat ze moeten doen - hoe ze zich kunnen bevrijden uit de

ondergang die door het egoïsme en de dwaasheid van de mensheid is aangericht.

Dan zullen ze, terwijl ze erkenning geven aan het nieuwe koninkrijk, onderwezen worden in de wegen van de Heer, die wegen van vrede zullen zijn in plaats van de wegen van oorlog. Economische zekerheid zal ook een van de kenmerken zijn van die nieuwe dag van het Messiaanse koninkrijk. Iedereen zal genieten van "zijn eigen wijnstokken en vijgenbomen". We moeten dit natuurlijk niet te letterlijk opvatten, want het is slechts een beeld van veiligheid en geluk waarin niemand bang zal zijn. De gedachte is dat in de tijden van restitutie voor iedereen ruimschoots zal worden gezorgd. De voorziening op zal blijvend zijn, zolang het individu de wetten van God blijft gehoorzamen.

Een universele religie

Habakkuk was een heilige profeet van de Heer, en hij vertelt over die dag van herstel door te zeggen dat "de aarde vervuld zal worden met de kennis van de heerlijkheid van de HEER, zoals de wateren de zee bedekken." (Habakkuk 2:14). (Habakkuk 2:14). Zefanja, een andere profeet van God, vertelt ook over de door God gegeven verlichting die dan tot de mensen zal komen. "Want dan zal Ik tot het volk een

reine taal wenden, opdat zij allen de naam des HEREN aanroepen, om Hem met één stem te dienen." Zefanja 3:9

De verblindende invloeden van Satan zullen worden verdreven door het licht van de kennis van de heerlijkheid van God. De zuivere taal - het onderricht - die dan tot de mensen zal worden gericht, zal, zoals de profeet zegt, ertoe leiden dat de hele mensheid de naam van de Heer aanroept om Hem met één stem te dienen, dat wil zeggen schouder aan schouder. Zo zal de ware kennis van God worden hersteld in die tijden van herstel.

De profeet Zacharia, die ook namens God sprak over die blijde dag van herstel, gaat in gedetailleerd in op hoe de verlichtende invloeden van de koninkrijksperiode de mensen zullen beïnvloeden. Hij zegt: "In die dag zal er geen licht zijn; de lichtbronnen zullen afnemen. Want het zal een unieke dag zijn die de HEER kent, dag noch nacht, maar het zal zo zijn dat er 's avonds licht zal zijn." (Zacharia 14:6,7). De gedachte hier is die van geleidelijke verlichting. Het is gemakkelijk te zien hoe dat tot stand zal worden gebracht. Het Messiaanse koninkrijk zal allereerst gevestigd worden bij de levende generaties. Als we ons realiseren hoe groot de planeet Aarde is en hoeveel mensen er op wonen, kunnen we begrijpen waarom er enige tijd zal

JULI 2025

verstrijken voordat iedereen kennis zal nemen van het nieuwe koninkrijk. Het zal ook tijd kosten voor de mensen om zich te ontdoen van hun bijgelovige ideeën over God, zodat ze in staat zullen zijn om hem op de juiste manier te leren kennen.

Dan zullen er al die miljarden mensen zijn die gestorven zijn en die, wanneer ze uit de dood zijn opgewekt, onderwezen moeten worden in de ware kennis van God. Zij hebben niets geleerd terwijl ze in het graf waren. (Prediker 9:10). Daarom zullen zij, wanneer zij uit het graf worden opgewekt, over de ware God moeten leren om een kans te krijgen om zijn wetten te gehoorzamen. Het werk van het verlichten van de mensen zal doorgaan gedurende de hele duizendjarige "dag" van het koninkrijk.

Naar die periode wordt verwezen als zijnde deels licht en deels donker. Dat wil zeggen, het zal een tijd zijn waarin de blindheid en het bijgeloof van de mensen geleidelijk worden verwijderd. Totdat het werk voltooid is, zal er nog wat symbolische duisternis in de wereld zijn, maar in de avond, of aan het einde van die heerlijke dag, zal het volledig licht zijn. Tegen die tijd zullen de verlichtende en genezende invloeden van de "Zon der gerechtigheid", zoals voorspeld door de profeet Maleachi, alle nevelen van de duisternis hebben

verstrooid en de kennis van Gods heerlijkheid zal dan de aarde vervullen. Maleachi 4:2

Tastbare zegeningen

Het resultaat van Christus' wederkomst zal heerlijk zijn. De zegeningen die door het bestuur van zijn koninkrijk zullen worden uitgedeeld, zullen zeer praktisch zijn. Op grond van het getuigenis van al Gods heilige profeten die de tijden van herstel voorspelden, moeten deze zegeningen zijn: verlichting over de ware God en zijn plan; een einde aan alle ontelbare bijgelovige overtuigingen die een verbijsterde wereld sinds de dagen van Eden hebben geteisterd; vrijheid van alle soorten ziekten; bevrijding van de Adamitische dood; geen oorlogen meer; en economische zekerheid voor iedereen.

Al deze zeer praktische en bevredigende goede dingen van het Messiaanse koninkrijk zullen niet onvoorwaardelijk worden uitgedeeld. De apostel Petrus is heel voorzichtig om ons eraan te herinneren, wanneer hij ons vertelt over de tijden van herstel, "dat iedereen die niet naar die profeet wil luisteren" en moedwillig blijft zondigen nadat hij kennis heeft gekregen van gerechtigheid, zal worden afgesneden in de dood. Handelingen 3:23

God gaf Adam en Eva heerschappij over de aarde en de dingen van de aarde. De gehoorzamen van die toekomstige dag, waarvan wij geloven dat de overgrote meerderheid van de mensheid daartoe zal behoren, zullen de oorspronkelijke heerschappij terugkrijgen. Zo hebben we opnieuw de gedachte van restitutie, het herstel van het paradijs, wereldwijd in omvang en effect. Wat een glorieuze hoop is dit voor de arme, door zonde zieke en stervende wereld.

Denk aan de veranderingen die teweeggebracht zullen worden als gevolg van de vernietiging van ziekte en dood. Denk aan andere veranderingen als gevolg van het feit dat er geen oorlog meer zal zijn. Visualiseer de resultaten die tot stand zullen komen wanneer de mensen de ware God leren kennen, liefhebben en oprecht dienen. Bedenk wat het zal betekenen wanneer liefde de plaats van egoïsme inneemt als het motiverende principe achter alle menselijke activiteit.

Denk ook aan het veranderde gezichtspunt wanneer mensen niet meer hoeven na te denken over en plannen te maken voor de dood. Stel je een eeuwigheid van vreugde voor die zich voor hen uitstrekt in plaats van een kort, hectisch bestaan dat in het beste geval bestaat uit slechts een klein deel geluk en voor de rest uit teleurstelling en verdriet. Om

met de woorden van een van Gods geïnspireerde en heilige profeten te spreken: denk aan de tijd dat "God alle tranen van hun ogen zal afwissen en er geen dood of verdriet of huilen of pijn meer zal zijn. Al deze dingen zijn voor altijd verdwenen." Openbaring 21:4

Hoewel dit er voor ons misschien onmogelijk uitziet, omdat we zoiets nog nooit gezien hebben, is niets van dit alles onmogelijk bij God. Het leven zelf lijkt ons onmogelijk; dat wil zeggen, we begrijpen niet helemaal wat leven is. Wie is wijs genoeg om ons de filosofie van een hartslag te vertellen? Maar God, de Schepper, schiep het hart en de hartslag, en dezelfde God is overvloedig in staat om in de miljarden mensen de hartslag te herstellen die ooit met een zekere mate van leven pulseerde, maar uiteindelijk bezweek onder de verwoestingen van de dood, omdat Gods rechtvaardigheid had verordend dat geen onvolmaakt menselijk schepsel kon blijven leven.

Dit glorieuze "herstel van alle dingen" zal worden bereikt door het Messiaanse koninkrijk dat spoedig zal worden gevestigd. Laten we blijven bidden voor die dag, zoals Jezus ons leerde: "Uw koninkrijk kome. Uw wil geschiede op aarde zoals in de hemel." Matteüs 6:10

De jonge Jezus in de tempel

***Sleutelvers: "Waarom zochten jullie naar mij, vroeg hij. Wist je niet dat ik in het huis van mijn Vader moest zijn?"
Lucas 2:49***

***Geselecteerde Schrift
Lucas 2:41-52***

Toen Jezus twaalf jaar oud was ging hij met zijn ouders, Maria en Jozef, naar Jeruzalem om het "Pesachfeest" te vieren, ook wel het feest van de ongezuurde broden genoemd. (Lucas 2:41,42). Dit was een vereiste volgens de Joodse Wet. "Drie keer per jaar moeten al uw mannen voor de HEER, uw God, verschijnen op de plaats die Hij zal kiezen: op het Feest van Ongezuurde Broden, het Wekenfeest en het Loofhuttenfeest. Niemand mag met lege handen voor de HEER verschijnen." (Deuteronomium 16:16). Maria en Jozef, die een rechtschapen hart hadden, wisten hoe belangrijk het was om Gods wet zo goed mogelijk na te leven en dus maakten zij deze

jaarlijkse reis van Nazareth naar Jeruzalem, een afstand van ongeveer zestig mijl.

Toen "het feest voorbij was" begonnen Maria en Jozef aan de terugreis naar hun huis in Nazareth, samen met hun familieleden en vrienden. De jonge Jezus was in Jeruzalem gebleven en omdat zo velen samen terug naar Nazareth reisden, realiseerden Maria en Jozef zich niet dat hij in de groep ontbrak totdat ze een volle dag hadden gereisd. Ze zochten onder het hele reisgezelschap en "toen ze hem niet vonden, gingen ze terug naar Jeruzalem om hem te zoeken", wat ook een dag reizen kostte. Lucas 2:43-45

Nadat ze in Jeruzalem waren aangekomen, zochten ze de hele dag naar Jezus, zonder succes. Dit was nu de derde dag dat Jezus van zijn familie was verdwenen. Uiteindelijk "vonden ze hem na drie dagen in de voorhoven van de tempel, zittend tussen de leraren, naar hen luisterend en hun vragen stellend. Iedereen die hem hoorde was verbaasd over zijn begrip en zijn antwoorden." verzen 46,47

Hoewel Maria dankbaar en opgelucht was dat haar zoon veilig en gezond gevonden was, zei ze tegen hem: "Zoon, waarom heb je ons zo behandeld? Je vader en ik hebben je angstvallig gezocht." (vers 48).

Dit was een natuurlijke en redelijke reactie van een bezorgde ouder, vooral omdat Jezus nog maar twaalf jaar oud was.

Het antwoord van Jezus, dat in ons sleutelvers staat, was verbazingwekkend. Hij herinnerde zijn moeder er feitelijk aan dat de Tempel in Jeruzalem de eerste plaats was waar ze hem hadden moeten zoeken. Maria had al vóór de geboorte van Jezus van een engel te horen gekregen dat hij "de Zoon van God" zou zijn en dat "zijn koninkrijk nooit zal eindigen". (Lucas 1:31-35). Daarom had ze zich moeten realiseren dat Jezus al op zeer jonge leeftijd een groot verlangen zou hebben om zoveel mogelijk te leren over Gods plan, zijn verantwoordelijkheden als Jood die onder de Wet was geboren en wat Gods wil voor hem was. Hoe toepasselijk was het voor haar jonge zoon om aan de voeten van de leraren in de Tempel te zitten en de rijkdom aan informatie die zij hem gaven in zich op te nemen.

Jezus beseftte dat, hoewel het belangrijk voor hem was om op jonge leeftijd zoveel mogelijk kennis en begrip van Gods plannen en doelen te vergaren, het gepast voor hem was om zijn ouders te gehoorzamen totdat hij volwassen was. Zo staat er in het verslag: "Toen ging hij met hen mee naar

Nazareth en was hen gehoorzaam. ... En Jezus groeide in wijsheid en gestalte, en in gunst bij God en de mensen." Lucas 2:51,52

Heer van de sabbat

***Sleutelvers: "Want de Zoon des mensen is Heer
van de sabbat."
Matteüs 12:8***

***Geselecteerde Schrift
Matteüs 12:1-8***

Het vierde gebod dat God door Mozes aan Israël gaf, zegt: "Gedenk de sabbat door hem heilig te houden. ... Op die dag zult u geen werk doen." (Exodus 20:8-11). Het Hebreeuwse woord "sabbat" betekent "rusten". De Tien Geboden vormden de basis van het Verbond der Wet, dat voor elke Jood verplicht was.

Maar tijdens Jezus' bediening waren veel religieuze leiders formalistisch geworden en voegden ze onlogische, door mensen gemaakte beperkingen toe aan de geboden die God had gegeven, in plaats van de werkelijke betekenis en principes van elk van Gods instructies te onderwijzen. Jezus verweet dit en, verwijzend naar de religieuze leiders, zei : "Ze binden zware, logge lasten en leggen die op de schouders van anderen." Matteüs 23:1-4

Een voorbeeld hiervan staat in onze les, toen de Farizeeën de discipelen van de Heer beschuldigden die, toen ze op sabbat door een tarweveld liepen, wat korrels in hun handen hadden gewreven en die hadden opgegeten omdat ze honger hadden (Matteüs 12:1). De Farizeeën beschouwden dit als een overtreding van de sabbat. Jezus verklaarde dat zij niet ongehoorzaam waren geweest aan het sabbatsgebod en zei: "De sabbat is voor de mens gemaakt, niet de mens voor de sabbat." (Marcus 2:27). Hij haalde toen aan wat David had gedaan. In een noodsituatie had David voor hem en zijn mannen wat van het toonbrood gevraagd dat op de sabbatdag van de tafel in de tabernakel was gehaald en dat alleen Joodse priesters mochten eten. Zij waren niet schuldig tegenover God. Matteüs 12:3,4; 1 Samuël 21:1-6; Leviticus 24:5-9

Jezus bevestigde vervolgens tegenover de Farizeeën zijn autoriteit om de Wet te interpreteren, door te zeggen dat er hier iemand is "die groter is dan de tempel." (Matteüs 12:6). (Matteüs 12:6). Als zijn eniggeboren zoon was Jezus de spreekbuis van God en daarom de juiste leraar om de werkelijke betekenis van de Wet voor de Joden uiteen te zetten, inclusief de betekenis en de principes met betrekking tot de sabbat. (Johannes 12:49,50; 14:10; 17:8). Onze Heer wees erop: "Als jullie geweten hadden

wat dit betekent: Ik zal Mij ontfermen en niet offeren, dan zouden jullie de onschuldigen niet veroordeeld hebben." (Matteüs 12:7; Hosea 6:6). Met andere woorden, als de Farizeeën hier acht op hadden geslagen, zouden hun gedachten barmhartiger zijn geweest, in lijn met Gods principes, en dit zou hen ervan hebben weerhouden om zijn discipelen te veroordelen, die niet schuldig waren aan enige overtreding van het gebod van de sabbatdag.

Veel van Jezus' wonderbaarlijke genezingen tijdens zijn aardse bediening werden op de sabbatdag gedaan. (Marcus 1:21-27; 3:1-6; Lucas 13:10-17; 14:1-6; Johannes 5:1-17; 9:1-16). Dit was een voorafschaduwing van het genezingswerk dat Hij voor de mensenwereld zal doen tijdens de grotere sabbat, het Messiaanse tijdperk. Jesaja 35:5,6,10

Een persoonlijke les die we uit dit verhaal kunnen trekken is deze: kritisch zijn of het vinden van fouten duidt op een gebrek aan barmhartigheid, een gebrek aan liefde. Hebben wij de geest van liefde die "geen kwaad denkt", die het kwaad niet vermoedt, geen fouten in anderen zoekt en hen geen kwade motieven toeschrijft? (1 Korintiërs 13:5). Iemand merkte ooit wijs op: "Fouten zijn dik waar de liefde dun is." Paulus schreef: "Liefde is de vervulling van de wet."

(Romeinen 13:8,10). Het bezit van liefde blijkt uit barmhartigheid jegens vrienden, broeders, mensen en zelfs jegens onze vijanden. Laten we deze belangrijke les van onze Heer Jezus ter harte nemen en ernaar streven om deze dagelijks in ons leven toe te passen.

Het reinigen van de tempel

***Sleutelvers: "Tegen degenen die duiven verkochten zei hij: Haal die hier weg! Maak van het huis van mijn Vader geen markt meer!"
Johannes 2:16***

***Geselecteerde Schrift
Johannes 2:13-22***

Jezus werd geboren "onder de wet," en alle mannelijke Joden moesten elk jaar op drie feesten voor de Heer verschijnen. (Galaten 4:4; Exodus 23:14-17; Deuteronomium 16:16). Deze les vindt Jezus in Jeruzalem ten tijde van het Joodse Pesachfeest. Als iemand die zich trouw aan de Wet hield, ging Jezus direct naar de Tempel, het centrum van Israëls religieuze eredienst.

"In de voorhoven van de tempel vond hij mensen die vee, schapen en duiven verkochten, en anderen die aan tafels zaten om geld te wisselen" (Johannes 2:14). (Johannes 2:14). Wanneer de Israëlieten naar Jeruzalem kwamen om deze verplichte feesten te houden, werden er bepaalde offers gebracht. De

oorspronkelijke bedoeling van de Wet die door God gegeven was, was dat elke familie hun eigen dieren en offers voor zulke gelegenheden zou voorzien. De Joodse leiders zagen deze gelegenheden echter als een gelegenheid om deze dingen aan de mensen in de Tempel te verkopen. Dit elimineerde de noodzaak voor de mensen om zich persoonlijk in te spannen om dieren en andere offers mee te nemen op de lange reis naar Jeruzalem.

Toen Jezus dit in de tempel zag gebeuren, "maakte hij een zweep van koorden en joeg iedereen uit de tempelhoven, zowel schapen als vee; hij strooide de munten van de geldwisselaars weg en gooide hun tafels omver" en zei: "Haal deze hier weg! Maak van het huis van mijn Vader geen markt meer!" (verzen 15,16. Jezus reageerde om twee redenen krachtig op deze zondige toestand. Ten eerste zag hij de hebzucht van de religieuze leiders toen ze een handeltje hadden gemaakt in de tempel, het huis van zijn "Vader", wat getuigde van een gebrek aan eerbied voor onze hemelse Vader. Ten tweede hadden de mensen zichzelf toegestaan om dit gebrek aan eerbied voor het huis van God te accepteren.

Toen ze de krachtige actie van hun Meester zagen, herinnerden Jezus' discipelen zich "de

Schrift, die zegt: Ik ben verteerd door ijver voor uw huis." (vers 17; Psalmen 69:9). Jezus' "ijver" was gericht op rechtvaardige verontwaardiging tegen de huichelarij die hij in de Tempel van de Joden zag, waar zaken en de aanbidding van God door elkaar liepen.

God had de Israëlieten via zijn dienaar Mozes opgedragen: "Wat vraagt de HEER, uw God, anders van u dan de HEER, uw God, te vrezen [te eerbiedigen], in gehoorzaamheid aan hem te wandelen, hem lief te hebben, de HEER, uw God, te dienen met heel uw hart en met heel uw ziel" en "eerbied te hebben voor mijn heiligdom." (Deuteronomium 10:12; Leviticus 19:30). Maar de natie Israël slaagde er over het algemeen niet in om de Heer volledig te eren. Tijdens Jezus' aardse bediening werd hem gevraagd: "Wat is het grootste gebod in de Wet?". Hij antwoordde: "Heb de Heer, uw God, lief met heel uw hart en met heel uw ziel en met heel uw verstand." Matteüs 22:36,37

De apostel Paulus legde uit dat Jezus en zijn kerk "de tempel van God zijn". (1 Korintiërs 3:16). Wanneer het volk van de Heer samenkomt, moeten zulke bijeenkomsten als heilige samenkomsten worden beschouwd. Daarom moeten onze

gesprekken elkaar opbouwen langs geestelijke lijnen. De profeet Maleachi schreef: "Zij die de HEER vreesden met eerbied spraken tot elkaar; en de HEER schonk aandacht en hoorde het, en er werd een gedenkboek voor Hem geschreven van hen die de HEER vrezen met een houding van eerbied en respect en die Zijn naam hoogachten." Maleachi 3:16

Jezus voorspelt de verwoesting van de Tempel

***Sleutelvers: "Zie je al deze dingen? vroeg hij. Waarlijk, Ik zeg u, geen steen zal hier op een andere blijven liggen, iedereen zal worden neergeworpen."
Matteüs 24:2***

***Geselecteerde Schrift
Matteüs 24:1-14***

Nadat Jezus aan de menigte en zijn discipelen de "ramspoed" had aangekondigd die over de Schriftgeleerden en Farizeeën zou komen, besloot hij met een uitspraak over de Joodse natie: "Uw huis is u verlaten." (Matteüs 23:1-3). (Matteüs 23:1-38). Toen ze de Tempel verlieten, "kwamen zijn discipelen naar hem toe om zijn aandacht te vestigen op de gebouwen". Matteüs 24:1

Toen de groep de Olijfberg bereikte, stelden de discipelen Jezus drie vragen: "Zeg ons, zeiden ze, wanneer zal dit gebeuren en wat zal het teken zijn

van uw komst [Grieks: 'parousia', wat aanwezigheid betekent] en van het einde van de tijd?" (Matteüs 24:3; Marcus 13:1-4). Jezus' antwoord begon met een waarschuwing: "Pas op dat niemand jullie misleidt." Dit impliceerde dat er in het komende tijdperk verschillende misleidingen zouden opduiken, zowel van individuen als van religieuze instellingen en kerkgenootschappen, die "velen zouden misleiden". Matteüs 24:4,5

Vervolgens legde Jezus uit dat "het einde" van het christelijke tijdperk niet onmiddellijk zou plaatsvinden, maar dat vele andere gebeurtenissen zoals "oorlogen en geruchten van oorlogen" en "hongersnoden en aardbevingen op verschillende plaatsen" zouden plaatsvinden voordat zijn koninkrijk op aarde zou worden gevestigd. (verzen 6-8). Jezus waarschuwde verder dat veel van zijn volgelingen vanwege hun geloof in Hem "vervolgd en ter dood gebracht" en "gehaat" zouden worden. Hij voegde eraan toe dat velen "zich van het geloof zouden afkeren" en "elkaar zouden verraden en haten." verzen 9,10

Dit gebeurde vooral van de 12e tot de 15e eeuw. Tijdens de inquisities die in heel Europa plaatsvonden, werden duizenden volgelingen van de Heer vervolgd, gemarteld en met geweld ter dood

gebracht. Daarom sprak Jezus deze woorden om zijn volgelingen die dit zou ondergaan te waarschuwen en te sterken, zodat ze het niet vreemd zouden vinden als zo'n vervolging zou plaatsvinden. (Openbaring 2:8-10). Jezus waarschuwde ook op dat "vele valse profeten [leraars] zullen verschijnen en vele mensen zullen misleiden." (Matteüs 24:11). Er ontstonden inderdaad krachtige en populaire valse religieuze systemen die Godonterende valse leerstellingen onderwezen. 1 Timoteüs 4:1-3; Openbaring 2:12-15,18-26.

Jezus zei verder: "Door de toename van goddeloosheid zal de liefde van de meesten verkillen." (Matteüs 24:12). Langs deze lijn schreef Paulus: "Er zullen verschrikkelijke tijden aanbreken in de laatste dagen", omdat de mensen "minnaars van zichzelf zullen zijn, minnaars van geld, opschepperig, trots, ... onheilig, zonder liefde, ... geen minnaars van het goede, ... minnaars van genot in plaats van minnaars van God, die een schijn van godsvrucht hebben, maar de kracht ervan verloochenen." 2 Timoteüs 3:1-7

Dit is een test die is toegestaan aan elk van de volgelingen van de Heer, of ze gewoon "meegaan" met de wereldse geest en normen, of dat ze ernaar

streven om Gods principes te volgen. Jezus moedigde zijn volgelingen aan door te zeggen: "Degene die standhoudt tot het einde, zal gered worden." (Matteüs 24:13). We moeten volharden en "moed vatten", ondanks deze beproeving, in het besef dat het einde van deze tijd van beproeving nabij is. (Johannes 16:33). Het koninkrijk van Christus zal spoedig over de hele aarde worden gevestigd en "grote vreugde brengen, die voor alle mensen zal zijn." Lucas 2:10

Kinderen van de belofte

"Volgend jaar rond deze tijd zal ik tot u terugkeren en uw vrouw, Sara, zal een zoon krijgen!"
Genesis 18:10

Vele jaren nadat hij door God uit het land Ur was geroepen, kreeg Abraham het goddelijke bevel om met zijn zoon Isaak naar het land Moria te gaan. God zei: "Neem je zoon, je enige zoon - ja, Izaäk, van wie je zoveel houdt - en ga naar het land Moria. Ga en offer hem als brandoffer op een van de bergen die Ik je zal wijzen." Genesis 22:2

Na zijn aankomst op Moria bereidde Abraham zich voor om zijn geliefde zoon te offeren als bewijs van zijn grote liefde voor God. Maar op het cruciale moment werd de hand van Abraham door een engel tegengehouden om Izaäk te offeren (verzen 11,12). De engel sprak namens God en zei: "Omdat je mij hebt gehoorzaamd en zelfs je zoon, je enige zoon, niet hebt tegengehouden, zweer ik bij mijn eigen naam dat ik je zeker zal zegenen. Ik zal je nakomelingen ongeteld vermenigvuldigen, als de

sterren aan de hemel en het zand aan de kust. Jouw nakomelingen zullen de steden van hun vijanden veroveren. En door uw nageslacht zullen alle volken op aarde gezegend worden - omdat u mij gehoorzaam bent geweest." verzen 16-18

Niet door de wet

Later begrepen de Israëlieten hun unieke nationale status onder het Wet Verbond dat God door Mozes op de berg Sinaï had ingesteld. Het werd bevestigd dat zij het beloofde zaad waren en, als Abrahams natuurlijke afstammelingen, de enige erfgenamen waren van alles wat hem door God was beloofd. (Exodus 6:2-8). De apostel Paulus legt echter uit: "De belofte dat hij de erfgenaam van de wereld zou zijn, was niet aan Abraham of aan zijn zaad gedaan door de wet, maar door de gerechtigheid van het geloof. Want indien zij, die van de wet zijn, erfgenamen zijn, zo is het geloof nietig en de belofte zonder uitwerking; want de wet werkt toorn; want waar geen wet is, daar is geen overtreding. Daarom is het uit het geloof, opdat het uit genade zou zijn; opdat de belofte zeker zou zijn voor al het zaad; niet alleen voor datgene wat uit de wet is, maar ook voor datgene wat uit het geloof van Abraham is; die de vader van ons allen is." Romeinen 4:13-16

Het beloofde zaad

In de voorgaande verzen wijst Paulus erop dat het fundament van Gods beloften van een zaad niet op de Wet van Mozes rust, maar op het geloof van Abraham. De apostel leert verder , Het is niet alsof Gods woord gefaald heeft. Want niet allen die van Israël afstammen zijn Israël. Noch omdat ze zijn nakomelingen zijn, zijn ze allemaal Abrahams kinderen. Integendeel, door Izaäk zullen jullie nakomelingen worden gerekend. Met andere woorden, niet de kinderen door fysieke afstamming zijn Gods kinderen, maar het zijn de kinderen van de belofte die worden beschouwd als Abrahams nakomelingen. Want zo was de belofte vastgelegd: Op de vastgestelde tijd zal ik terugkeren en Sara zal een zoon krijgen. Niet alleen dat, maar de kinderen van Rebekka werden op hetzelfde moment verwekt door onze vader Izaäk." Romeinen 9:6-10

Het beloofde zaad dat alle geslachten op aarde zal zegenen is niet de natuurlijke Izaäk, want hij dient slechts als een beeld van een grotere geestelijke Izaäk. Het ware zaad - geestelijke Izaäk - zal uit zowel Joden als niet-Joden bestaan. Tijdens dit huidige Evangelie-tijdperk wordt dit geestelijke zaad op een nieuwe en speciale manier verwekt, zoals de

natuurlijke Izaäk werd verwekt door een specifieke belofte van God.

Belofte te Mamre

De belofte aan Abraham werd in Mamre gegeven en is voor ons opgetekend: "De HEER verscheen aan Abraham bij de grote bomen van Mamre, terwijl hij op het heetst van de dag bij de ingang van zijn tent zat. Abraham keek op en zag drie mannen vlakbij staan. Toen hij hen zag, haastte hij zich van de ingang van zijn tent naar hen toe en boog zich laag bij de grond." Een van de mannen zei: "Waar is Sara, uw vrouw? En hij zei: Daar, in de tent. En hij zei: Volgend jaar rond deze tijd zal ik zeker tot u terugkeren en dan zal Sara, uw vrouw, een zoon krijgen. Sarah stond nu te luisteren bij de ingang van de tent, die achter hem was. Abraham en Sara waren al heel oud, en Sara was al voorbij de leeftijd om kinderen te baren "En God zei: Sara, uw vrouw, zal u een zoon baren, en gij zult hem Izaäk noemen." Genesis 18:1,2,9-11; 17:19

Paulus verkondigt dat het wonder en de belofte met betrekking tot Izaäk's geboorte dus de claim van de Israëlieten op een exclusief recht op het beloofde zaad van Abraham ongeldig maken. Noch de belofte aan Abraham en Sara, noch het kind dat zij vervolgens ter wereld bracht, waren producten

van de Wet, maar waren producten van hun geloof in de kracht van God. In zijn brief aan de Hebreeuwse broeders () benadrukt de apostel dat Abraham, Sarah en Izaäk betekenden dat de verlossing van de hele mensheid alleen door het vitale element van het geloof kan worden bereikt. Hij zegt: "Het was door geloof dat Abraham gehoorzaamde toen God hem riep om zijn thuis te verlaten en naar een ander land te gaan dat God hem als erfenis zou geven. Hij ging zonder te weten waar hij heen ging. En zelfs toen hij het land bereikte dat God hem beloofde, leefde hij daar door geloof, want hij was als een vreemdeling die in tenten woonde. En dat deden Isaak en Jakob ook, die dezelfde belofte erfden. Abraham keek vol vertrouwen uit naar een stad met eeuwige fundamenten, een stad ontworpen en gebouwd door God. Het was door geloof dat zelfs Sara een kind kon krijgen, hoewel ze onvruchtbaar en te oud was. Ze geloofde dat God zijn belofte zou houden". Hebreeën 11:8-11

Denk aan de belofte

Toen hij de pure boodschap van het geloof predikte, werd Paulus hevig tegengewerkt door christelijke bekeerlingen uit het Jodendom die gehoorzaamheid aan zowel Christus als de Wet van

Mozes onderwezen. Om dit tegen te gaan verwijst de apostel naar de belofte en het wonder met betrekking tot Sara en de geboorte van Izaäk, en vraagt: "Zeg eens, jullie die onder de wet willen zijn, weten jullie dan niet wat de wet zegt? Want er staat geschreven dat Abraham twee zonen had, de ene van een slavin en de andere van een vrije vrouw. Zijn zoon bij de slavin werd geboren naar het vlees, maar zijn zoon bij de vrije vrouw werd geboren als gevolg van een goddelijke belofte. Galaten 4:21-23

Paulus onthult vervolgens de symbolische betekenis van Abrahams vrouwen. "Dit is allegorisch gesproken, want deze vrouwen zijn twee verbonden: één die voortkomt uit de berg Sinaï en kinderen baart die slaven zullen zijn; zij is Hagar. Deze Hagar is de berg Sinaï in Arabië en komt overeen met het huidige Jeruzalem, want zij is in slavernij met haar kinderen. Maar het Jeruzalem hierboven is vrij; zij is onze moeder. Want er staat geschreven: Verheugt u, onvruchtbare vrouw die niet baart; breekt op en roept, gij die niet weeën hebt; want talrijker zijn de kinderen van de verlatene dan van degene die een man heeft." verzen 24-27

Twee verbonden

Door Hagar, een slavin, te noemen en te zinspelen op Sara, een vrije vrouw, verwijst Paulus naar twee

vrouwen van Abraham. Dit zijn figuren, of symbolen, van twee verbonden. Het ene verbond maakt slaven door het vlees en wordt gekenmerkt door het letterlijke Jeruzalem. Het andere verbond bevrijdt door de geest en wordt gekenmerkt door het geestelijke Jeruzalem. Paulus zegt dat Hagar het Wetverbond vertegenwoordigt, dat degenen die eronder vallen bindt aan verordeningen die ze niet kunnen houden. Sarah daarentegen vertegenwoordigt een verbond van bevrijding waarin allen die eronder vallen vrij zijn van de eisen van die verordeningen. De apostel vermijdt met opzet de vermelding van Ketura, Abrahams derde vrouw (Genesis 25:1,2). Hoewel een derde verbond geïmpliceerd kan zijn door Ketura, zou het de focus van Paulus' onderwerp breder hebben gemaakt dan de twee punten die hij maakt. Ten eerste vertegenwoordigt het Wetverbond Israëls gebondenheid aan een norm die degenen die eronder vielen eeuwig veroordeelde. Ten tweede is er een ander verbond dat in het huidige Evangelie-tijdperk het vooruitzicht van vrijheid door Christus van alle veroordeling vertegenwoordigt.

Het Sarah Verbond

Paulus verklaarde dat het verbond dat door de trouwe Sarah wordt afgebeeld "onze moeder is".

Daarom kan het verbond waaruit het beloofde zaad zal worden voortgebracht met recht het Sarah Verbond worden genoemd, of zoals het soms wordt gezegd, het Sarah kenmerk van het Abrahamitische Verbond. Sinds Pinksteren worden toekomstige leden van de klasse van het beloofde zaad verwekt door de kracht van de Heilige Geest. Paulus identificeert deze geestelijke Izaäk-klasse, het zaad van de belofte, als bestaande uit Christus en allen die Hem in dit tijdperk "toebehoren". "De beloften zijn gesproken tot Abraham en zijn zaad. Hij zegt niet: En tot het zaad, als een verwijzing naar velen, maar eerder naar één: En tot uw zaad, dat wil zeggen Christus. ... Want u allen, die in Christus gedoopt bent, hebt u met Christus bekleed, ... want u bent allen één in Christus Jezus. En als u bij Christus hoort, dan bent u Abrahams nakomelingen, erfgenamen volgens de belofte." Galaten 3:16,27-29

De volgelingen van Christus die trouw blijven, zullen samen met hem het ware beloofde zaad vormen - de grotere Isaak - dat "alle geslachten der aarde" zal zegenen. (Handelingen 3:25). Deze getrouwen zijn de heiligen van God. Zij worden verwekt, gevoed en tot voltooiing gebracht in de figuurlijke schoot van het verbond van Sarah, dat ook wordt beschreven als een verbond van offers. "Verzamel mijn heiligen tot Mij, zij die met Mij een

verbond hebben gesloten door offers te brengen." Psalmen 50:5

De apostel herinnerde de Judaïstanten eraan dat het offerverbond van Sarah eeuwen eerder beeldend was voorspeld, en hoewel het lange tijd onvruchtbaar was, zou het mettertijd grotere vruchten dragen dan het Wetverbond waaraan de Joden zo ijverig en verkeerd toegewijd waren. Zich richtend tot hen die verwekt zijn door de Heilige Geest van God, zegt de apostel direct: "Wij nu, broeders, zijn, zoals Izaäk was, kinderen van de belofte." (Galaten 4:28). (Galaten 4:28). Paulus verwijst dus niet naar de belofte in het land Moria - Genesis 22 - die betrekking heeft op Abraham, maar naar de belofte in het land Mamre - Genesis 18 - die betrekking heeft op Sara die Izaäk baarde, een kind van de belofte.

Uitgeworpen slavin

In zijn brief aan de Galaten gaat Paulus door met het tegenspreken van de leer van de Judaïstanten. Hij spreekt over de geschiedenis van het conflict binnen Abrahams gezin, waarin het kind van het vlees, Ismaël, het jongere kind, Isaak, vervolgde, dat door de kracht van God was verwekt. Dit resulteerde in de verstoting van het vleselijke kind en zijn moeder Hagar. De apostel zegt: "Zoals toen hij, die naar het

vlees geboren is, hem vervolgde, die naar de Geest geboren is, zo is het ook nu. Maar wat zegt de Schrift? Verdrijf de slavin en haar zoon, want de zoon van de slavin zal geen erfgenaam zijn met de zoon van de vrije vrouw. Zo zijn wij dan, broeders, geen kinderen van de slavin, maar van de vrije." Galaten 4:29-31; Genesis 21:9,10

Een speciale schepping

Izaäk werd onder buitengewone omstandigheden verwekt en geboren. Hij was een speciale schepping van Gods kracht op Sara's schoot. Paulus maakt duidelijk dat dit ook geldt voor de geestelijke Izaäk. Deze geestelijke klasse van zowel Joden als heidenen, met Christus Jezus als hoofd, is verwekt door de kracht van God. (Galaten 3:28). Een duidelijk "nieuwe schepping" wordt gevoed en ontwikkeld in de beschermende schoot van het Sarah Verbond (2 Korintiërs 5:17). Voortgebracht in de eerste opstanding, eerst het hoofd, onze Heer Jezus, en daarna zijn trouwe "lichaamsleden", zal het voltooide geestelijke zaad de hele mensheid zegenen tijdens de Messiaanse koninkrijksregering van Christus. (1 Korintiërs 12:12,27; Kolossenzen 1:18; Openbaring 20:6). Paulus stelt de zaak zo, dat God "alles onder zijn [Jezus'] voeten heeft gelegd en Hem heeft gegeven tot hoofd over alles voor de gemeente, die

zijn lichaam is, de volheid van Hem die alles in allen vervult." Efeziërs 1:22,23

De Christus

De grotere Izaäk-klasse moet een collectief, geestelijk zaad zijn dat niet alleen uit Joden bestaat, maar uit mensen uit alle volken die het geloof van Abraham hebben. Deze geestelijk verwekte broeders in Christus zijn de beloofde vrucht van een symbolische schoot - het Sarah Verbond van vrijheid. In deze figuurlijke schoot zal de Christus, hoofd en lichaam, worden voortgebracht om alle geslachten op aarde te zegenen met een "Nieuw Verbond". (Jeremia 31:31-34). Dit kan goed worden weergegeven door Abrahams derde vrouw Ketura, wijzend op een verbond dat gedurende de duizend jaar van het Messiaanse koninkrijk onder de hele mensheid zal worden bemiddeld. Hebreeën 12:24

Het "overkoepelende" Abrahamitische verbond houdt de belofte in dat alle volken op aarde gezegend zullen worden door dat geestelijke zaad, zodra het voortgebracht is uit het kenmerk van het verbond met Sara. Alles wat betrekking had op Izaäk als het kind van de belofte was afhankelijk van Sarah's geloof dat het voor God mogelijk was om te doen wat Hij had beloofd. Evenzo zal de grotere Isaak - het

Christushoofd en -lichaam - die tijdens het huidige christelijke tijdperk is verwekt, door het geloof worden verlost tot eeuwig voordeel van allen. Efeziërs 2:6-9; 1 Johannes 5:4

"Zalig en heilig zijn zij die deel hebben aan de eerste opstanding. De tweede dood heeft geen macht over hen, maar zij zullen priesters van God en Christus zijn en duizend jaar met Hem regeren." (Openbaring 20:6). (Openbaring 20:6). "Dit is het verbond, dat Ik na die dagen met het huis Israëls maken zal, zegt de Here; Ik zal mijn wetten in hun verstand leggen en ze in hun hart schrijven; en Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn: En zij zullen niet een iegelijk zijn naaste, en een iegelijk zijn broeder leren, zeggende: Ken de Here; want allen zullen Mij kennen, van den minste tot den grootste." Hebreëën 8:10,11